ANUL IX No. 1033 — 6 PAGINI 6 LEI — Sâmbătă 12 Martie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

Pentru un regim de sinceritate

Acum câteva zile, secretarul general al Rombolului, discuta într'un grup, în legătură cu chestia „statutului italian" despre care se vorbeşte atât de mult şi se ştie atât de puţin. D. Luchide releva dificultatea originalei reforme a statutului jucătorului şi recurgea la argumente de ordin moral şi legislativ,

Nu l'am contrazis pentru că şi eu împărtăşesc cea mai mare parte din vederile sale. Ţiu însă să-i furnizez câteva argumente de ordin practic, argumente culese din viaţa footballistă de toate zilele, pentru a-i arăta că se impune modificarea statutului actual al jucătorului.

Nu mă interesează formula. Nu pun mare preţ pe maniera care va reglementa noua instituţie. Esenţialul este ca ea va aduce întronarea unui regim de sinceritate, din ce în ce mai necesar în situaţia actuală.

Compromisul care dăinueşte de ani de zile nu poate şi nu mai trebue prelungit.

Căci a-l menţine înseamnă a întreţine o atmosferă imorală, care intoxică footballul nostru.

Şi precizez.

Toate grupările de football plătesc.

Cine nu-i convins de realitatea acestei afirmaţii, nu are decât să ceară dovezi.

Le deţin şi le pot publica. Direct sau indirect, în bani sau prin servicii în natură, grupările dela ultima până la prima categorie îşi stipendiază vedetele ca şi jucătorii de rând. Federaţia nu poate spune că nu cunoaşte această stare de lucruri. Unul din cazurile deochiate, n'a fost oare denunţat de fostul preşedinte al unei importante grupări? O mulţime de pertractări de ordin financiar între grupări şi jucători, nu s'au produs chiar pe culoarele Rombolului?

Şi totuşi, autoritatea federală nu s'a sesizat. De ce? Pentrucă e nevoită să închidă ochii, ca să menţină un compromis care stă la baza raporturilor dintre federaţie, cluburi şi jucători. Un singur caz să se fi deschis şi imediat se impunea procesul a mii de jucători şi sute de grupări, ceea ce ar fi însemnat o perturbare greu suportabilă pentru o federaţie tânără. Iată deci, cum clandestinismul în raporturile dintre jucători şi grupări a fost favorizat deoficialitate.

*

Astăzi, însă, când grupările au devenit victimele propriilor moravuri, când vedetele remunerate n'au asigurate ziua de mâine, se cere înlăturarea clandestinismului. Una din părţi nu mai vrea să plătească, cealaltă nu vrea să mai servească. Toţi reclamă să se legalizeze o stare de fapt arhicunoscută. Nu se pretinde Federaţiei nici o echilibristică legislativă, nu i se cere să-şi complice existenţa cu nimic. I se reclamă doar adoptarea unui regim de sinceritate, în care acel care plăteşte şi cel care serveşte să aibe aceiaş securitate.

Inutilă deci frazeologia care se face de teoreticianii improvizaţi. Inutile sunt lecţiunile de legislaţie sportivă comparată ce se fac.

Cluburile şi jucătorii cer o reformă profund morală şi în interesul propăşirei sportului, fiindu-le complect indiferent, dacă statutul se va numi italian sau spaniol...

Modalitatea practică nu este o enigmă. In primul rând un articol unic, prin care federaţia să recunoască starea de fapt prezentă,

Adică libertatea pentru cluburi de a întrebuinţa amatori şi profesionişti.

Cât priveşte categoria din urmă ea nu trebue să fie consfinţită prin texte complicate, ci printr'un articol simplu că angajamentele dintre părţi omologate de autoritatea federală, sunt opozabile în orice împrejurare.

Nimic mai simplu deci pentru Federaţie. LIS

Box

LUCIAN POPESCU părăseşte ţara Duminică

CINE SUNT JUDECATORII MATCHULUI CU BERNASCONI

Duminică după amiază, Lucian Popescu, campionul european la categoria cocoş, pleacă la Milano, însoţit de tatăl şi managerul său d. Ion Popescu, pentru matchul pe care-l va susţine contra lui Bernasconi.

Intâlnirea, care contează pentru titlu a fost fixată după cum se ştie, pentru Duminică 20 Martie. Este însă foarte posibil ca ea să aibe loc cu o zi mai înainte, adică Sâmbătă 19 Martie, deoarece federaţia italiană de box nu a căzut încă de acord cu cea de football asupra exclusivităţii zilei de Duminică. După cum se ştie, în Italia şi în special la Milano, footballul şi boxul sunt la fel de populare. Publicul vine deopotrivă la manifestările ambelor sporturi, astfel că atunci când pe program figurează un match de football, boxul face «relache» şi vice versa.

Şi aceasta cu atât mai mult cu cât şi unul şi altul din aceste sporturi nu atrag lume decât ziua şi în special Duminică după amiază. Ori, până în momentul de faţă nu se ştie încă dacă federaţia italiană de football a aprobat sau nu un mare match internaţional asupra căruia se duc tratative de mai multă vreme. In speţă este vorba de matchul anual care pune faţă în faţă echipa Lombardiei şi cea a Germaniei de Sud, match, care pasionează foarte mult opinia sportivă locală.

Dacă federaţia italiană de foot ball obţine exclusivitatea, matchul Lucian Popescu — Bernasconi se va disputa Sâmbătă, în «Palatul Sporturilor».

Juriul internaţional al acestei partide va avea următoarea alcătuire: din partea României, d. Nicolae Papagheorghe, vice preşedinte al F. R. B., din partea Italiei d. Volpi, vice preşedinte al federaţiei italiene. Judecătorul neutru şi totodată director de luptă va fi d. Veisberg, delegat al Federaţiei franceze. Asupra d-lui Veisberg au căzut de acord ambele părţi. Se aşteaptă numai confirmarea acceptării din partea d-sale. Dacă nu va fi disponibil pentru acea dată, este foarte probabil ca judecătorul neutru să fie un austriac, d. Kudernasch, sau o altă persoană desemnată de către Federaţia Austriacă.

Lucian Popescu s'a antrenat intens în vederea acestei întâlniri. L-am întâlnit după şedinţa zilnică pe care o face sub supravegherea tatălui său şi ne-a declarat:

«Bernasconi, este, după câte am putut să înţeleg cetind palmaresul său, un boxeur foarte redutabil. Numeroasele sale matchuri susţinute în Statele Unite i-au folosit foarte mult în ceeace priveşte tactica pe care o întrebuinţează cu fiecare adversar în parte. Mă simt foarte bine şi sper să reuşesc o performanţă bună».

HOCKEY PE GHIAŢA

România la Campionatul Europei de hockey pe ghiaţă

Vineri dimineaţa, cu rapidul de Cernăuţi, a plecat la Berlin echipa naţională de hockey pe ghiaţă, care va lua parte la campionatele Europei.

DEM. DANIELOPOL

Acesta este al doilea campionat, la care participă echipa României. Anul trecut, la Krynica, din lipsă totală de antrenament, a suferit 5 înfrângeri cu scouri mari şi anume: Statele-Unite a învins cu 15 — 0, Austria cu 7—0, Franţa cu 7—1, Ungaria 9—1 şi Anglia cu 11—0.

Deşi echipa naţională nu prea are multe şanse de a se clasa, totuşi va face o figură mult mai bună. Dealtfel s'a putut constata în ultimul timp un progres considerabil al jucătorilor, atât din punct de vedere antrenament cât şi din punct de vedere technic.

Ultima victorie asupra lui Czarny din Lwow, este un factor care probează aceasta. In adevăr, nu mai devreme decât în Ianuarie teamul românesc a suferit la Krynica înfrângeri dela echipe mai slabe decât Czarny.

Echipa condusă de d-nii Neagu Boerescu, preşedintele F. R. S. I. şi H. Aslan, preşedintele comisiei de hockey, este astfel compusă: Raţiu, Danielopol, Polizu, Ş. Grant, Anastasiu, Cantacuzino, Eisenbeisser, Saban, Botez, Ţico, Pfann.

După cât se vede, echipa este compusă din cele mai bune elemente din ţară. In adevăr, atât Saban din Cluj cât şi Eisenbeisser din Cernăuţi sunt singurii jucători cari pot complecta echipa T. C. R.-ului. Lipsa lui Pierre Grant va fi totuşi resimţită.

Echipa soseşte la Berlin Sâmbătă seara. Duminică va avea loc congresul federaţiei internaţionale de hockey pe ghiaţă, unde se va discuta chestia federaţiei române de sporturi de iarnă.

Reprezentanţii României la acest congres sunt d-nii: N. Boerescu şi D. Danielopol.

D. Danielopol a fost propus de F. R. S. I. ca arbitru internaţional, astfel că va da examenul necesar în cursul acestui campionat.

LA ORDINEA ZILEI

ECHIPA DE BOBSLEIGH S'A INTORS DELA LAKE PLACID

Azi dimineaţa s'a reîntors de la Lake Placid echipa de bobsleigh, care a reprezentat atât de strălucit culorile României la Olympiada de iarnă.

Primirea fastuoasă care urma să fie făcută admirabilei echipe conduse de locotenentul Papana, nu a mai putut avea loc, deoarece dela Viena, reîntoarcerea în Capitală s'a făcut cu automobilul.

In schimb cei 5 aviatori cari au reuşit să obţină succese atât de semnificative într'o competiţiune de atât de mare importanţă, vor fi sărbătoriţi solemn la Aero Clubul regal, unde li se va remite şi o cupă de aur din partea aviaţiei româneşti.

Este deasemeni foarte probabil ca M. S. Regele, care a urmărit cu vădit interes performanţele realizate la Lake Placid de reprezentanţii noştri, să-i decoreze în cursul unei festivităţi organizate în acest sens.

Actualităţi

Un sistem original: un pumn un punct...

Sâmbăta trecută s'a organizat la Craiova o reuniune de box cu caracter profesionist. Un lucru rar în capitala sportivă a Olteniei şi ca atare apreciat aşa cum se cuvine de publicul local. Lume multă, matchuri interesante, aplauze şi respectivele huiduieli. Dar, nu aceasta interesează în rândurile de faţă, pentrucă în definitiv de 3 ori pe săptămână, avem şi noi aici, spectacole la fel. Ceeace merită însă relevat, este noul sistem de punctaj pe care l-a născocit abilul judecător-unic al matchului vedetă, care a opus lui Cinteza, pe Tiţă Ion, azi instaurat în idol pugilist al Craiovei.

D. judecător, scârbit probabil de protestul publicului în ceeace priveşte sentinţele anterioare, a hotărât să puncteze simplist, dar matematic. Un pumn=un punct.

Au fost aşa dar reprize marcate 4—3; 11—8; 0—0 şi aşa mai departe. Socoteala generală însă a fost atât de reuşită, încât Tiţă a fost declarat învingător la puncte, deşi mâncase o bătae soră cu moartea.

F. R. B. ar trebue să trimită la Craiova, cuvenita diplomă de inventator...

O tragedie a atletismului francez

Zilele trecute, federaţia franceză de atletism a luat o hotărâre de o gravitate care nu va scăpa nimănui: a pronunţat radierea pe viaţă a lui Jules Ladoumgue din cadrele sale, pentru acte de profesionism. Sentinţa a fost pronunţată în lipsa campionului mondial, care deşi convocat să se disculpe, a preferat să absenteze, pretextând că un accident de automobil, la Viena, a făcut imposibilă prezentarea la timp util în faţa instanţei de judecată.

Hotărârea F. A. A.-ului a produs consternare în toată Franţa şi în restul lumii, unde performanţele extraordinare ale marelui campion mondial sunt foarte mult apreciate.

Ladoumègue, scos din rândurile atleţilor francezi, privează Franţa de solistul cel mai virtuos la jocurile Olympice, dar evidenţiază odată mai mult că Franţa nu admite compromisuri în materie de sport.

Intrebat de ziarişti asupra proectelor viitoare, Ladoumègue refuză să se angajeze cu ceva. Este o tragedie pe care o trăieşte deopotrivă şi el şi atletismul francez.

POVEŞTI ADEVARATE

Ajută Doamne!

Duminecă, la Olympia, s'a petrecut o scenă care a polarizat discuţia destul de animată a câtorva confraţi.

— «E grotesc!» susţinea unul, dintre ei, cimentându-şi afirmaţia pe soclul câtorva argumente destul de convingătoare.

— «Ba de loc!» îl contrazicea, altul, mai puţin eloquent. Mai sentimental însă. Şi mai aproape de nivelul general de înţelegere.

Şi argumentele se rostogoleau de o parte şi de cealaltă canalizând aprobările tacite ale asistenţii când înspre logica strânsă a confratelui care continua să bată cu pumnul în masă:

— «*E grotesc!*»

Când înspre miorlăiala zaharisită a celuilalt, mai puţin violent, dar tot atât de dârz.

— Ba nu e grotesc deloc!»

Nu era vorba fireşte de «entuziasmul» galeriei olympice, care înţărcată în tot timpul acelui enervant 1—0 pentru Macabi şi-a umflat la sfârşitul matchului vocea într'un fortissimo care a reuşit prin acustică numai (Olympia neagă aproape jicnită realitatea dovedită a câtorva pietroaie) să ciuruiască geamurile autobuzului alb-albastru.

Fiindcă scena aceasta n'ar mai fi grotescă.

Era vorba despre entusiasmul câtorva jucători olympişti, cari surprinşi şi — atunci când îl doreau mai puţin — de sfârşitul matchului, şi-au concretizat simţimântele pentru club, într'un chip cu totul particular.

Numele nu interesează.

Faptele însă, cari se suprapun pe cârpăceala convingerilor, câtorva «ţânci» cărora calificativul, (în urma retuşerilor unei demisii dublată de cea mai smerită dintre reveniri), a început să le vi- [illegible] ironic.

Chiar cu riscul de a fi luate în răspăr de cei cari ca şi confratele dela începutul rândurilor acestora îşi vor îngroşa vocea într'o răguşală de superioritate dela înălţimea căreia să emită iroaic.

— «E pur şi simplu grotesc!»

Iată despre ce este vorba.

Câteva minute înainte de sfârşitul matchului Macabi—Olympia, când alb-albaştrii conduceau cu 1—0, s'a fluerat corner la poarta lui Zauber. Masaţi aproape toţi în careul macabist, olympiştii aveau o ultimă ocazie de egalare. S'au privit atunci tăcuţi, cu ochii ciuruiţi de o lumină care le dilata irisul. S'au strâns mai mult încă, mai aproape, voind să întărească parcă blocul celor cari trebuiau să împingă în plasă o minge după care fugiseră inutil o oră şi jumătate,

Şi când fluerul arbitrului a traversat arena, chiuind prea tare pentru simţurile lor biciuite de înfrigurarea clipei acesteia ultime de nădejde, s'au privit din nou, într'un ultim imbold şi au murmurat abia perceptibil:

— «Ajută Doamne!»

Atâta tot.

De auzit nu i-au auzit decât câţiva macabişti din imediata lor apropiere.

De aflat însă, i-au aflat apoi aproape toţi suporterii alb-albaştrii, împărţiţi în două tabere.

Una, impresionată de solidaritatea aceasta a unor jucători ţintuiţi într'un devotament care s'a înglobat de mult în definiţia morală a Olympiei. Şi care îi aplauda sincer pentru dovada aceasta nouă de dragoste de club.

Şi alta, care-şi încălzea verva, ironizând spontaneitatea imprecaţiunei puţin prea habotnice, a manifestaţiei acesteia.

— Grotesc! spuneau unii.

— Ba de loc! interveneau ceilalţi, convinşi că independent de «formă», «fondul» disciplinei acesteia este dovada definitivă a unei sportivităţi impresionante.

Şi care, au acoperit încet încet opoziţia destul de energică a celor dintâi.

Fără să-l poată convinge însă pe confratele care şi astăzi menţine, cu o energie crescândă.

— Părerea mea este că e grotesc!»

Pe drept, sau pe nedrept?

Printre picături...

Săptămâna care a trecut a fost zguduită de două evenimente de o importanţă capitală:

1) *Moartea lui Briand, şi*

2) *Intoarcerea dela Galaţi a domnului R. Berceanu.*

*

Asupra rigurozităţii cu care organizatorii dela «Baraschcum» respectă integritatea programelor pe cari le anunţă, prietenul meu G. M. Creţeanu, a combinat câteva rânduri pe cari le transcriu cu multă plăcere:

«Matchuri au fost anunţate nouă. Şi dece vor fi fost anunţate nouă? Nu de alta, dar au avut loc numai cinci. Te duci într'o cofetărie şi cumperi o cutie de bomboane pe care scrie «1 kilogram»; deschizi cutia şi găseşti 500 grame bomboane şi 500 grame câlţi.

Cum se numeşte asta?

Asta se numeşte surpriză!»

Numai că surprizele dela «Barascheum» s'au cam transformat în sistem.

Sistemul surprizelor.

*

Confratele nostru d. Jean (Florin) Blumer, este un atlet complet.

Extenuat de antrenamentul de Miercurea trecută, în vederea matchului cu Olympia, a adormit... şi nu s'a mai deşteptat.

Din sursă demnă de încredere, aflu totuş că a făcut parte din formaţia alb-albastră de Duminecă.

Ceeace nu dovedeşte însă, că s'a şi trezit.

*

Reluarea activităţii gazetăreşti a domnului R. Berceanu, a adus pentru «Rampa» necesitatea înfiinţării unei rubrici grafologice.

Problemele de grafologie ale domnului R. Berceanu se pot citi zilnic în articolele sale de football.

Deslegătorilor li se acordă premii însemnate.

*

In urma unei neînţelegeri pe chestia întâietăţii între sălile «Herdan» şi «Lucian Popescu», «Sala bizantină» a fost serile trecute teatrul unui match de box între Jean Marinescu, campionul României la toate categoriile, învingătorul lui D. Pavelescu şi Marcu Spakow, maestru.

Matchul s'a tranşat într'o singură repriză a trei pumni.

D. Săvescu, arbitru — judecător unic — a declarat non-combat.

...Iar patronul berăriei, că nu mai primeşte boxeuri în local.

GEF

ATLETISM

O performanţă senzaţională

In cursul unei reuniuni atletice organizată la Karachi în India, alergătorul Hindu, Guszar Amed, care va reprezenta India la jocurile Olympice dela Los Angeles, a acoperit milla în 4 min. 8 sec. 4/10 bătând recordul lui Jules Ladoumège, care era de 4 min. 9 sec. 2/10.

Performanţa aceasta este menită să producă senzaţie.

Până una alta, se aşteaptă confirmarea ei....